ANTIFA BEAT

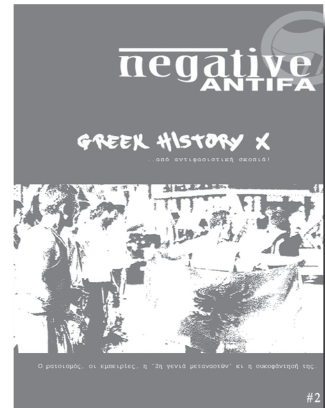
μια antifa έκδοση δρόμου / τεύχος 9 / Οκτώβριος 2018

ας κάνουμε το ρατσισμό σ' αυτή την πόλη να έχει πάλι κόστος

ANTIFA BEAT SPEAKING

μια antifa έκδοση δρόμου / τεύχος 9 / Οκτώβριος 2018

προμηθευτείτε το 2ο τεύχος του antifa negative “Greek History X: ο ρατσισμός, οι εμπειρίες, η 2η γενιά μεταναστών κι η συκοφάντησή της”. antifabeat26@riseup.net

Συχνά ανταλλάζουμε βλέμματα ή κουβέντες στις ίδιες γειτονιές... Κυψέλη, Πατήσια και πέριξ. Στα παγκάκια, στους δρόμους, στους συρμούς και τα λεωφορεία. Στους τοίχους! Μεγαλωμένοι ή περαστικοί από εδώ, με τις σχέσεις μας και τις μοναξιές μας εδώ, τους φίλους μας και τους εχθρούς μας εδώ. Αυτό που μας αναγκάζει να φέρνουμε τις φάτσες μας πρωί-πρωί έξω από τα σχολικά κλουβιά και μοιράζουμε αυτό το έντυπο είναι ότι μας έκατσε μια εποχή με περισσότερα ζόρια από κάθε προηγούμενη. Μια εποχή ανασύνταξης του ντόπιου φασισμού, του οποίου η παρονυχίδα μόνο είναι οι κοινοβουλευτικοί νεοναζί. Και ξέρουμε καλά πως οι φασίστες κάθε είδους δεν αντιμετωπίζονται μέσα από οθόνες.

Το υποκείμενο που σας μοιράζει αυτό το έντυπο; Γυναίκες και άντρες, στρέιτ και ανώμαλοι, μετανάστ(ρι)ες και μη – περήφανοι και περήφανες για όλα τα παραπάνω και με αντιφασιστική συνείδηση! Έχουμε επιλέξει να πάρουμε συλλογική θέση απέναντι στον ντόπιο φασισμό από ανάγκη. Γιατί γνωρίζουμε τόσο το φόβο και τη μοναξιά των ατομικών λύσεων όσο και τη σιγουριά και τη δύναμη της συλλογικής οργάνωσης. Θα βρείτε εδώ μέσα διάφορα που ελπίζουμε να κάνουν κάθε ρατσιστή, ομοφοβικό και σεξιστή να νιώθει άβολα και κάθε αντιφασίστα, κάθε μετανάστρια, κάθε έναν και κάθε μία που νιώθει ‘ξένη’ μέσα σε ασφυκτικά περιβάλλοντα να αναθαρρεί. Θα βρείτε εδώ μέσα διάφορα, τα οποία συζητάμε σε μικρές συνελεύσεις, τα χρηματοδοτούμε από την τσέπη μας και τα μοιραζόμαστε με άλλους. Αυτό σημαίνει πρακτικά ότι ούτε έχουμε ούτε θέλουμε να έχουμε σχέση με οποιοδήποτε κόμμα, ΜΚΟ, ΜΜΕ ή άλλου είδους κρατικές καβάτζες. Και ότι δεν ελπίζουμε παρά στις δυνάμεις τις δικές μας, των φίλων μας και των συντρόφων μας. Αυτά για αρχή.

για επικοινωνία, στείλτε μας στο **antifabeat26@riseup.net**

14 Αυγούστου 2018, μία μέρα πριν τη μεγάλη χριστιανική γιορτή, οι δύο έλληνες στρατιωτικοί αφήνονται ελεύθεροι απ' το τουρκικό κράτος. Σύσσωμος ο ελληνικός λαός γιορτάζει: «η παναγια έβαλε το χέρι της και τα παιδιά μας γύρισαν στην πατρίδα τους». Άλλωστε, αυτοί οι δύο άντρες θα μπορούσαν να είναι μέλη της οικογένειάς τους, κατά κάποιο τρόπο τους νιώθουν «δικά τους παιδιά».

Θα μπορούσαν να είναι οι γιοι της Χ. που αγανάκτησε το πρωί στο λεωφορείο επειδή, λέει, «δεν ακούς πια ελληνικά όταν βγαίνεις απ' το σπίτι σου» και φώναξε σε μία μετανάστρια «να γυρίσει στη χώρα της». Ίσως να είναι και τα αδέλφια του Γ., που κλώτσησε με μανία έναν άντρα χθες το βράδυ κάτω απ' την πολυκατοικία του, οργισμένος και μην αντέχοντας άλλο να βλέπει «πρεζάκια» να την πίνουν κάτω απ' το σπίτι του. Θα μπορούσαν να είναι οι πατεράδες των Χ. και Μ., δυο φίλων που μπήκαν το προηγούμενο Σάββατο σε ένα μπαρ στο Γκάζι και φώναξαν «Τσακίστε τους, τούς πούστηδες», για ένα γκέι ζευγάρι που τόλμησε να ανταλλάξει ένα φιλί μπροστά τους.

Αυτό το έθνος είναι μία οικογένεια και μία οικογένεια οφείλει να βρίσκεται μαζί και στις χαρές και στις λύπες. Τι σημασία έχει αν οι δύο στρατιωτικοί πέρασαν σε τουρκικό έδαφος για να κυνηγήσουν μετανάστες;

Έτσι κι αλλιώς ο Κ., που ένιωσε εθνική υπερηφάνεια και ζητωκραύγασε την απελευθέρωση των 2 αντρών, λίγες βδομάδες πριν είχε επιτεθεί μαζί με «τους δικούς του» σε μετανάστες στην πλατεία Ναυαρίνου στη Θεσσαλονίκη.

Αυτός ο λαός είναι μία οικογένεια. Τα μέλη του συναντιούνται, σωματικά ή ψυχικά, στα ίδια πράγματα: στις πλατείες με τις ελληνικές σημαίες, στα πογκρόμ σε μετανάστ(ρι)ες, στην υπεράσπιση ελλήνων βιαστών.

Αυτό το έθνος είναι μία οικογένεια. Αλλά εμείς κοιμόμαστε και ξυπνάμε κάθε μέρα με την ίδια ευχή: αυτή η οικογένεια να εξαφανιστεί απ' το χάρτη.

τι συμβαίνει όταν είσαι ανήλικος

ρομά

και μια σφαίρα που έριξε ένας μπαλαμός *με δόλο* εναντίον της οικογένειας σου *εν μέσω καταιγισμού πυροβολισμών*, σε σκοτώνει

Πρώτα η Καθημερινή και τα τοπικά ΜΜΕ διαδίδουν ψέμματα γύρω από τις συνθήκες θανάτου σου. Ότι οι γονείς σου διέρρηξαν πρώτα το σπίτι του δολοφόνου ή ότι υπήρξες θύμα μιας σύγκρουσης μεταξύ ένοπλων Ρομά. Όταν τελικά μαθευτεί η αλήθεια, οι μπαλαμοί μαζεύονται έξω από το αστυνομικό τμήμα για *να χειροκροτήσουν* τον δολοφόνο σου. Στην πόλη καταφθάνουν αμέτρητες διμοιρίες για να περιορίσουν *πιθανή* προσπάθεια αντεκδίκησης από την οικογένειά σου προς αυτή του μπαλαμού.

04/06/2018, Άμφισσα

μπαλαμός

και μια σφαίρα που τα ΜΜΕ λένε ότι έριξε ένας Ρομά κατά λάθος προς την κατεύθυνση που ήσουν, σε σκοτώνει

Όσοι έχουν ίδιο χρώμα δέρματος με σένα και είναι μπαλαμοί, συγκροτούν πορεία με χιλιάδες μέλη που κινείται με μολότοφ *εναντίον των σπιτιών όλων των Ρομά του τοπικού καταυλισμού*. Οπλοφορούν, απειλούν, ενισχύονται από νεοναζί και στήνουν καρτέρια για Ρομά. Καίγονται σπίτια, συγκρούονται με τα ΜΑΤ. Έπειτα, οι μπάτσοι αναλαμβάνουν καθημερινή άσκηση πίεσης στους Ρομά της περιοχής με ελέγχους και συλλήψεις για ναρκωτικά και μικροπαραβάσεις.

08/06/2017, Μενίδι

«Αυτός που παρελαύνει με χαρά και με γαλόνια στον ήχο της στρατιωτικής μουσικής έχει ήδη κερδίσει την περιφρόνησή μου… Ο κατ᾽ εντολήν ηρωισμός, η κτηνώδης βία και όλες οι σιχαμένες ανοησίες που φέρουν το όνομα του πατριωτισμού - πόσο παθιασμένα τα μισώ όλα αυτά!»

Εντάξει το είπε ο Άλμπερτ Άϊνσταιν (που γνώριζε και από τυπικά μαθηματικά και από αυτά τα μαθηματικά… της καθημερινής ζωής) **αλλά είναι σωστό ούτως ή άλλως, έτσι;**

ΟΔΟΣ
ΑΠΟ
CAN'T RELAX IN GREECE

Το χουμε πει και το επαναλαμβάνουμε: στην Ελλάδα δεν μπορούμε να ηρεμήσουμε. Και αυτό γιατί εδώ οι ρατσιστές δουλεύουν αφιλοκερδώς. Λόγω της προθυμίας τους δεν νιώθουν καν την ανάγκη διακοπών. Έτσι κι εμείς δεν μπορούμε να επαναπαυτούμε ούτε μία βδομάδα. Είδαμε εν μέσω καλοκαιρινής ραστώνης την παραγωγική συντήρηση του ρατσισμού στα τουριστικά θέρετρα του Αιγαίου με επιστολές δημάρχων να ζητούν την ... ανακαίνιση των νησιών τους τα οποία έχουν χάσει τουριστική αξία λόγω της “εγκληματικότητας των Ρομά”, είδαμε τα συμβούλια συλλόγων γονέων και κηδεμόνων να απαγορεύουν στα προσφυγόπουλα να φοιτούν στα ίδια σχολεία με τα βλαστάρια τους, είδαμε ξενοδόχους να διαμαρτύρονται για την αντιτουριστική εικόνα που κουβαλούν οι προσφυγες. Είδαμε όλους τους παραπάνω να στρώνουν τον δρόμο στους φανατικούς έλληνες για επιθέσεις με μαχαίρια και καραμπίνες σε στενά και καταυλισμούς/κέντρα κράτησης, την ίδια στιγμή που οι φωτιές του Ιουλίου κατάπιναν τα πάντα στο πέρασμα τους. Είδαμε να γίνονται και “αναγκαίες αλλαγές” στο κέντρο κράτησης της Μόριας.

Κι αλήθεια, ποιές ανάγκες ικανοποίησε αυτή η αλλαγή; Μα φυσικά εκείνες της εικόνας προς το εξωτερικό μιας αντιρατσιστικής και φιλότιμης ελλάδας, και τίποτε άλλο. Το είπαν “αποσυμφόρηση”, το είπαν “μετεγκατάσταση”, το είπαν “ανθρώπινες συνθήκες ΚΡΑΤΗΣΗΣ” και άλλα πολλά. Πουθενά, ωστόσο, δεν ειπώθηκε τίποτα για ελευθερία. Άλλωστε, αυτό είναι που πραγματικά ζητάνε αυτοί οι άνθρωποι. Είναι, λέει, απάνθρωπες οι συνθήκες διαβίωσης εκεί μέσα. Ενώ το ότι τους έχουν εγκλωβίσει είναι ανθρώπινη συνθήκη ας πούμε; Είναι έγκλειστοι ενώ δεν θα έπρεπε να είναι. Αυτή είναι η ουσία. Απλά και όμορφα. Εν πάση περιπτώσει, οι χιλιάδες καβάτζες της ελληνικής γλώσσας έκαναν και πάλι το θαύμα τους. Κατάφεραν να καμουφλάρουν την ντροπή, δηλαδή την κράτηση ανθρώπων επειδή έκαναν το έγκλημα να γλυτώσουν από τον πόλεμο.

Το να ξεχωρίσεις ποια ήταν τελικά η πιο ρατσιστική τακτική είναι μία εξαιρετικά δύσκολη όσο και κακή ιδέα. Γιατί ο αντίκτυπος που προκάλεσε στην καθεμία-καθένα μια ρατσιστική επίθεση ή πρακτική είναι υπόθεση αυστηρά προσωπική.

Επομένως, εμείς θα αρκεστούμε στην αναφορά της πιο «πρωτότυπης» ρατσιστικής ιδέας. Ένα νέο ρεκόρ, λοιπόν, σημειώθηκε τον Αύγουστο που μας πέρασε σε πλαζ της Μυτιλήνης: Ο “καινοτόμος” επιχειρηματίας ζητούσε ως κριτήριο εισόδου στην παραλία την ελληνική ταυτότητα. Ναι, καλά καταλάβατε: θάλασσα μόνο για έλληνες. Ας μην το προσπεράσουμε σαν κάτι κοινότυπο, διότι τελικά θα το συνηθίσουμε: Κόσμος έμπαινε, κόσμος έβγαινε, και παρόλ' αυτά σε κανέναν-καμία δεν έκανε εντύπωση η επιγραφή που απαγόρευε την είσοδο σε ‘αλλοδαπούς’. Λες και θα βρώμιζαν τα νερά, λες και θα έκλεβαν την ηλιοφάνεια. Κακός οιωνός, λοιπόν, για όσους δεν διαθέτουν γαλάζιες ταυτότητες εκτός από έναν πατέρα με το παιδί του οι οποίοι παρόλο που ‘δεν είχαν την τύχη να γεννηθούν έλληνες’ αποφάσισαν να αντιδράσουν. Αλλιώς; Αλλιώς η μέρα στο ρατσιστονήσι θα συνεχιζοταν όπως πάντα• με γαλάζιες σημαίες και ταυτότητες, καθαρές ακτές και ακόμη πιο βρώμικες συνειδήσεις.

ΠΡΟΣΟΧΗ!
ακολουθεί κοινωνιολογικό σχόλιο
για τα τα συλλαλητήρια
για τη Μακεδονία

Ο εθνικισμός σου μαθαίνει να περηφανεύεσαι για μαλακίες που δεν έχεις κάνει εσύ και να μισείς ανθρώπους που δεν έχεις γνωρίσει καν.

πληροφορίες απεξάρτησης: antifa-ngt.espivblogs.net/

* Ο υπουργός Παιδείας ανακοίνωσε τις μεταρρυθμίσεις για το Λύκειο και το σύστημα εισαγωγής στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Βασικά, όλα τα μαθήματα προσανατολισμού παραμένουν ως έχουν, με εξαίρεση την αντικατάσταση των Λατινικών από το μάθημα της Κοινωνιολογίας. Όπως βλέπετε στο παρόν δισέλιδο, η συντακτική ομάδα του antifa beat αρνείται τα ψευδοδιλήμματα και στηρίζει τόσο την κοινωνιολογία όσο και τα λατινικά.

Η πρώτη κλωτσιά σφύριξε δίπλα απ' το αυτί του και η δεύτερη προσγειώθηκε στο σβέρκο του τραντάζοντας την σπονδυλική του στήλη. «Homo sacer» είναι στα λατινικά ο άνθρωπος που τελεί σε καθεστώς νομικής εξαίρεσης. Με απλά λόγια, για τους Ρωμαίους η πιο ατιμωτική και σκληρή ποινή ήταν να στερηθείς την προστασία του νόμου, να μπορούν δηλαδή οι συμπατριώτες σου να σε δολοφονήσουν, να σε χτυπήσουν, να σε βρίσουν, να σε κυνηγήσουν χωρίς να τιμωρηθούν. Η επόμενη κλωτσιά τον βρήκε στο σαγόνι κι ένιωσε τα δόντια του να τρίζουν. Τα έσφιξε κι ένιωσε στην γλώσσα του την μεταλλική γεύση του αίματος. «Stultifera Navis», πάλι λατινικά. Σημαίνει το πλοίο των τρελών και είναι ο τρόπος που αντιμετώπιζαν οι μεσαιωνικές πόλεις τους «τρελούς» τους: Τους φόρτωναν σε ένα πλοίο και τους άφηναν να πλέουν στον ωκεανό. Εξόριστοι κι έγκλειστοι την ίδια στιγμή. Χωρίς πατρίδα και χωρίς προορισμό. Προσπάθησε να στριμωχτεί από την τρύπα στην βιτρίνα και ψέλλισε δυο λόγια κοιτάζοντάς τους στα μάτια. Δεν άκουγαν. Ένιωσε την βιτρίνα να τρέμει και να καταρρέει πάνω από τον λαιμό του σαν λαιμητόμος. Η τομή στην καρωτίδα αρτηρία του σχεδόν τον ανακούφισε από την ανεβασμένη πίεση του αίματος.

«Lex Scantinia» ήταν ο ρωμαϊκός νόμος που καταδίκαζε τους ομοφυλόφιλους που αναλάμβαναν παθητικό ρόλο κατά την σεξουαλική πράξη. Οι υβριστικά ονομαζόμενοι «Cinaedi» καταδικάζονταν σε υψηλά πρόστιμα, φυλακίσεις ή και θάνατο. Όταν κατάφερε επιτέλους να βγει απ' το κοσμηματοπωλείο, είχαν προστεθεί στα πόδια που τον κλωτσούσαν παντού και οι μπότες των μπάτσων. Για μια στιγμή κοίταξε το αίμα του να απλώνεται στις πτυχώσεις του πεζοδρομίου και θαύμασε τις αποχρώσεις του στον απογευματινό ήλιο. Ένιωσε την ανάγκη να το μαζέψει με τα χέρια, αλλά και να τα κατάφερνε δεν ήξερε τι θα το έκανε ή πως θα το έβαζε πάλι μέσα του. Χωρίς να το καταλάβει είχε σηκωθεί αλλά ένα κλομπ στο πίσω μέρος του κεφαλιού τον έστειλε να ξαναβρεί το κόκκινο πεζοδρόμιο. Με τις άκρες των δακτύλων του χάιδεψε πάνω στο τσιμέντο τα θρύψαλα της βιτρίνας και θυμήθηκε την άμμο. Οι εξαγριωμένες φωνές άρχισαν να σβήνουν. Σκέφτηκε τον εαυτό της στην παραλία παρέα με τις συντρόφους της. Σκέφτηκε τον ήλιο να τους χαϊδεύει τα μάγουλα και το νερό να τους δροσίζει τους αστραγάλους. Θυμήθηκε πως βουτούσαν τις παλάμες στην άμμο και την άφηναν να τρέχει σαν αυτοσχέδια κλεψύδρα, σαν μια αντίστροφη μέτρηση. Σαν κάτι που τελειώνει.

«*Την ώρα που άλλες χώρες ύψωναν τοίχους και φράχτες οι έλληνες άνοιγαν τις καρδιές τους*», δήλωσε ο Α. Τσίπρας παραλαμβάνοντας το βραβείο για την στάση της Ελλάδας στην προσφυγική κρίση. Όντως αν εξαιρέσουμε ένα πλήθος μεμονωμένων περιστατικών: όπως τις επιθέσεις με μολότοφ σε κέντρα κράτησης, τους ξυλοδαρμούς εντός τους ή σε ΑΤ, ανθρώπων που διεκδίκησαν είτε καλύτερες συνθήκες είτε ελευθερία, αν εξαιρέσουμε αυτούς που τρέχουν να βουτήξουν τις μηχανές απ' τα φουσκωτά που μεταφέρουν πρόσφυγες και τους άλλους που τους χρεώνουν 3€ τη φόρτιση κινητού, αν εξαιρέσουμε αυτούς που ζητάνε 5€ για το μπουκάλι το νερό και εκείνους που πουλάνε ένα σάντουιτς με μια φλύδα τυρί 5€ και θέλουν 3€ για μία μπανάνα. Φυσικά θα πρέπει τότε να εξαιρέσουμε και τους ταρίφες που παίρνουν από τους εξαθλιωμένους πρόσφυγες πολέμου 10€ το χιλιόμετρο αλλά και τους καινοτόμους ξενοδόχους που παίρνουν 70-100€ για μια διανυκτέρευση σε τρώγλες. Α, και όσους καλούσαν σε πογκρόμ διαδικτυακά, και τους άλλους θα πρέπει να εξαιρέσουμε, αυτούς που όλοι μαζί, μία γροθιά, έβγαιναν στους δρόμους διαμαρτυρόμενοι πίσω από ένα πανό με την επιγραφή "όχι άλλο βάρος", εννοώντας εκείνους που δεν έχουν πια φράγκα να αγοράσουν λίγο Greek filotimo...

Στα κανάλια, στο fb, στο σχολείο μας λένε για κράτη καλά και κράτη κακά. ο “φασίστας Ερντογάν” και οι καλοί έλληνες, οι ‘προκλητικοί γείτονες’ και οι ντόπιοι ‘φιλειρηνιστές πατριώτες’. Αντίστοιχα, και στο διεθνές σκηνικό. Κάποιοι είναι οι πάντα αθώοι και θύματα, άλλοι οι πάντα τρισκατάρατοι.

Ενηλικιωθήκαμε πια. Δεν μας κάνουν τα παραμύθια. Ξέρουμε ότι δεν υπάρχουν ‘λαοί’ με ομοιογενή συμφέροντα. Ξέρουμε ότι υπάρχουν μετανάστες και οι λεγόμενοι ντόπιοι, ξέρουμε ότι υπάρχουν χαώδεις ταξικές διαφορές, ότι υπάρχουν “απόκληροι” σαν τους Ρομά, “ανώμαλοι” και “τρελοί” και “πρεζάκια” τους οποίους δεν χωράει κάθε κοινωνία οργανωμένη γύρω από ένα κράτος. Ξέρουμε ότι το τέλος του φασισμού δεν θα το φέρει κανένα καλό κράτος.

ΣΑΝ ΣΤΑ ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ ΠΟΥ ‘ΛΕΓΕ Η ΓΙΑΓΙΑ

70 χρόνια μετά το τελευταίο παγκόσμιο σφαγείο οι εθνικισμοί παραμένουν ζωντανοί και επικίνδυνοι. Στην Ευρώπη οι φασίστες δυναμώνουν ξανά με πιο πρόσφατα τα παραδείγματα της Ουγγαρίας και της Ουκρανίας. Ο παγκόσμιος δια-κρατικος ανταγωνισμός στους εξοπλισμούς διαρκώς ανεβάζει ένταση. Το εθνικό κράτος, το κύριο συστατικό για κάθε λουτρό αίματος είναι όχι μόνο αλώβητο από κάθε ιστορική ανάλυση του παρελθόντος αλλά πλασάρεται και πάλι σαν ασφαλές καταφύγιο. Κι ο αντισημιτισμός, ο κινητήρας του Άουσβιτς, είναι ξανά επίκαιρος γιατί κάποιος βέβαια πρέπει να φταίει για την κρίση.

(ΛΑΟΙ ΚΑΛΟΙ, ΛΑΟΙ ΚΑΚΟΙ) ΚΡΑΤΗ ΚΑΚΑ ΚΑΙ ΚΡΑΤΗ ΚΑΛΑ

Η αριστερά εν γένει, η ελληνική αριστερά και οι ουρές της εδώ, δεν είναι αμέτοχη μπροστά σε αυτό το ζόφο. Τρέφει και σήμερα τις μάζες της με λαϊκό εθνικισμό και πατριωτικό αντι-ιμπεριαλισμο. Είναι η παλιά σάπια αντίληψη που περιλαμβάνει κακά κράτη και κακούς λαούς και απαιτεί φυσικά, αντίστοιχα, καλά κράτη και καλούς λαούς. Η στήριξη όμως κάθε είδους κράτους -και τέτοιο είναι ό,τι ελέγχει στρατό, αστυνομία, εμπόριο, Μ.Μ.Ε., σχολεία και νοσοκομεία- που εκπροσωπεί κάποιον δήθεν ομοιογενή λαό, δημιουργώντας στην ουσία εθνικά και ταξικά καταπιεσμένους στο εσωτερικό του, δεν είναι παρά μια εικόνα από το δικό μας παρόν αλλά και μέλλον. Πόσο μακρινό ενδεχόμενο είναι να στηρίξει κανείς εν τέλει το δικό του εθνικό κράτος εφόσον υποστηρίζει σήμερα συγκεκριμένους εθνικισμούς στον παγκόσμιο ανταγωνισμό; Και τότε ποια θα ήταν η θέση του, άραγε, σε ένα αντιφασιστικό/αντιεθνικιστικό μπλοκ; Αυτή η αριστερά, που έχει μάθει να κάνει εξωτερική πολιτική παρά αντι-εθνικισμό –μην εκπλαγούμε!- έτσι θα συμπεριφερθεί και όταν έρθει η ώρα ενός παγκόσμιου σφαγείου ή ενός πολεμικού επεισοδίου. Θα μας πούνε ποιος είναι ο «πιο» φασίστας, ο «πιο» καταπιεσμένος και με ποιον θα πρέπει να πολεμήσουμε.

Ως αυτόνομοι αντιφασίστες και αντιφασίστριες αρνούμαστε να επιλέξουμε σε ποιους ντόπιους και διεθνείς φασίστες θα εναντιωθούμε και σε ποιους θα κάνουμε τα στραβά μάτια. Λέμε «ο εχθρός είναι εδώ» και εννοούμε την απόλυτη, μονόπλευρη και οριστική ρήξη με τον ντόπιο εθνικισμό, ρατσισμό, αντισημιτισμό και τα ελληνικά κρατικά πολεμικά σχέδια. Κανένα μέλλον δεν υπάρχει κάτω από εθνικές σημαίες και κρατικά συμφέροντα παρά μόνο αυτό του θανάτου.

antifa negative
acdc@espiv.net

η μεγάλη έξοδος των ελλήνων
είπανε τα ΜΜΕ
και αναθαρρήσαμε
έστω για ένα μήνα
η πόλη δική μας
γυρίσανε όμως και πάλι
τα ζόμπι
μαυρισμένα
(γιατί τους αρέσει η Καραϊβική
αλλά όχι οι μαύροι)
έτσι έφυγε άλλο ένα καλοκαίρι

